

at kontrollere sine Fuldmægtige. Jeg er imidlertid bange for, at man gaar for vidt, naar man ogsaa ansætter Postfuldmægtige hos Postmestere af anden og tredje Lønningsklasse. Jeg er da nemlig bange for, at det i Postetaten, som i andre Embedsagene gaar saaledes til, at Postmesteren saa at sige aldrig kommer paa Kontoret, men vælter Ansvaret over paa Andre. Saaledes er det f. Ex. med Retsbetjente. Jeg havde saaledes en Gang en Modkandidat, der forsikrede, at Forretningerne bleve lige saa godt besørgeede af hans Fuldmægtig, som naar han selv var hjemme. Erfaringen stadfæster ogsaa, at det er saaledes paa mange Kontorer, og hvis det nu ogsaa skulde blive Tilfældet, at Postmesteren paa almindelige, jævne Postkontorer ikke daglig var paa Kontoret sammen med sit Personale, saa kan man risikere, at det Ansvar, som disse yngre Mennesker have, bliver alt for stort. Lagtet jeg er venlig stemt overfor Ansættelsen af Postfuldmægtige, saa vil jeg dog raade til, at man ikke gaar altfor vidt i den Henseende denne Gang; man kan jo siden gaa videre, dersom det viser sig, at denne faste Ansættelse af Postfuldmægtige er hensigtsmæssig. Jeg vil altsaa advare imod, at vi saadan med et Slag paa nogle faa Dage bevilge 200,000 mere til Lønninger ved Postvæset; thi det synes jeg nok er temmelig flot. — Jeg skal ikke gaa ind paa de enkelte Lønningsklasser, men blot tilføje, at det blev angaaende Toldloven sagt, at der gave vi en saadan procentvis Forhøielse til Lønningerne, men det er ikke rigtigt. Den hele Lønningsforhøielse, vi da bevilgede var 6—8 pCt., men her er den adskilligt over 25 pCt. Det kan ikke nægtes, at en Del af Lønningerne her ere noget høiere — ikke meget, det skal jeg indrømme; men jeg har ikke saa meget i og for sig mod de enkelte Lønningers Størrelse, som imod den stærke Oprykning, hvorved vi faae en Mængde af de Høiestlønnede og færre af de Lavestlønnede. — Til Slutning skal jeg udtale, at jeg er venlig stemt overfor Postvæsenet, og jeg vilde ønske, at vi kunde faae denne Lov gennemført. Det beror imidlertid alene paa Regjeringen. Vil Regjeringen have en Lønningslov gennemført, saa kan den faae en god Lønningslov, og Postvæsenet maa da herefter vide, at naar det vil klage, saa er det Regjeringens Skyld,

hvis vi ikke faae No til at faae Loven gennemført, saaledes som forrige Gang. Dengang var der kun 6,000 Kr. imellem (Sundensrigsministeren [Singerslev]: Nei, der var meget Mere!), ja over 9,000 vil jeg garantere for, at Forstjellen ikke var, og desuagtet vilde Regjeringen ikke komme os imøde. Man kan derfor ikke lægge Skylden over paa det danske Folkething, men for Resten heller ikke paa den nuværende Sundersrigsminister. Det vilde være Synd, thi han var dengang venlig stemt overfor Postvæsenet.

Sedemann: Jeg har bedt om Ordet i Anledning af de Bemærkninger, der fremkom fra de ærede Medlemmer for Hjørring Amts 1ste Valgkreds (Nyholm) og Ribe Amts 1ste Valgkreds (Haastrup) angaaende en Forandring i § 10. Disse Bemærkninger bero nemlig, som det jo nu blev oplyst af et andet æret Medlem (Thorup), paa en fuldstændig Misforstaaelse. Det ærede Medlem for Hjørring Amts 1ste Valgkreds talte om, at denne Bestemmelse gav Anledning til at anbringe Officerer, der ere faldne for Aldersgrændsen, i Postembeder. Det er der slet ikke Tale om, det, som her er Tale om, er den Udsigt, der ved §§ 103 og 111 i Hærloven er givet Korporaler og Sekondlieutenanter, der blive hjemsendte, altsaa Folk, der ikke ere faste Embedsmænd. Grunden til disse Bestemmelser i Hærloven er, som de Herrer ville vide, paa den Maade at faae forøget Tilgang til den værnepligtige Befalingsmandsklasse. Det var i 1860, saa vidt jeg erindrer, at den Sædvane, der tidligere fandt Sted, at afgaaede Officerer bleve anbragte i Post- og Toldembeder, faldt bort. Hærloven sætter nu udtrykkelig den Betingelse, at de paagjældende Folk i Forveien skulle have skaffet sig den Jagdammelse, de bør have. Det ærede Medlem for Ribe Amts 1ste Valgkreds omtalte et Sammenstød, han havde haft med en Postmester angaaende sin Befordring med Posten, men om den var endt med, at det ærede Medlem kom med eller ikke kom med, oplyste han ikke. Det var kun disse Bemærkninger, som jeg vilde tillade mig at gjøre.

Sundersrigsministeren (Singerslev): Der synes jo fra flere Sider at vise sig en vis Interesse for dette Lovforslag, og det